

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Lemańska (przewodniczący)
SSN Grzegorz Pastuszko (sprawozdawca)
SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z protestu B. G.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 25 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Grzegorz Pastuszko Joanna Lemańska Mirosław Sadowski

UZASADNIENIE

B. G. (dalej także: „wnosząca protest”) pismem z 12 czerwca 2025 r. wniosła do Sądu Najwyższego protest wyborczy „przeciwko wyborowi R. T. oraz K. N. do II tury wyborów na Prezydenta Rzeczypospolitej oraz wynik końcowy II tury wyborów, wyborów zarządzonych na dzień 18.05.2025r. i 01.06.2025r.”. Wskazała w nim m. in., że miało miejsce „naruszenie przepisów Konstytucji i Kodeksu wyborczego, przepisów dotyczących realizacji konstytucyjnego prawa do kandydowania na Prezydenta (art. 127 Konstytucji, art. 11. § 1 pkt 3 Kodeksu wyborczego) oraz procedury związanej z rejestracją kandydatów na Prezydenta RP, a mianowicie art. 304 i art. 305 Kodeksu wyborczego, poprzez zaniechanie rejestracji zgłoszenia kandydata na Prezydenta S. G., w stosownej ewidencji, ujawnionej na stronie

internetowej Państwowej Komisji Wyborczej, kandydata zgłoszonego w dniu 01.04.2025r., czyli w terminie, a w konsekwencji niepodjęcie żadnej uchwały, związanej z formalną rejestracją tego kandydata, umożliwiającą mu start w wyborach, czyli uchwały o wezwaniu do usunięcia ewentualnych braków formalnych tego zgłoszenia, a potem, po ewentualnym nieusunięciu jakichś stwierdzonych braków, nie podjęto uchwały odmawiającej rejestracji tego kandydata, pozbawiając tego kandydata oraz jego Komitet wyborczy prawa do zaskarżenia takich uchwał do Sądu Najwyższego, czyli pozbawiając konstytucyjnie gwarantowanego prawa do Sądu - art. 45 pkt 1 Konstytucji. Zanim doszło do wskazanych naruszeń Państwowa Komisja Wyborcza wykazała się stronniczością, bo nie wezwała Komitetu wyborczego do uzupełnienia braków formalnych związanych z jego rejestracją i od razu odmówiła takiej rejestracji.”, a „Uchwała w tym przedmiocie jest nieprawomocna, bo rozpoznali ją sędziowie Sądu Najwyższego Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, która to Izba/Sąd zgodnie z orzecznictwem SN i TSUE nie jest Sądem, a sędziowie tam orzekający nie są sędziami, natomiast wydane przez tych sędziów / Sądy orzeczenia są nieistniejące.” Podniosła również, że „Państwowa Komisja Wyborcza ewidentnie, celowo i świadomie, zaplanowała sobie i zrealizowała plan uniemożliwienia kandydatowi na Prezydenta S. G. udziału w tych wyborach”.

W proteście zawarte zostały jeszcze m. in. obszernie uwagi na temat wykształcenia S. G. oraz jego działalności jako komentatora życia politycznego w sieci.

Protest wskazywał także na inne nieprawidłowości dotyczące: 1) nielegalnego finansowania kampanii wyborczej na rzecz R. T. na Facebooku o wartości około 400.000,00zł., kiedy to wychwalano tego kandydata, a krytykowano K. N. i S. M.; 2) nielegalnego finansowania kampanii wyborczej na rzecz R. T. w TV [...] o wartości wielu milionów zł, kiedy to wychwalano tego kandydata, a krytykowano K. N. i S. M., 3) złamania ciszę wyborczą przez wiceministra sprawiedliwości, który agitował na rzecz R. T., a post z tym związany przeczytało w ciszy wyborczej ponad 2 miliony osób, 4) zamieniania wyników głosowania w co najmniej kilkunastu już ujawnionych lokalach wyborczych, 5) stosowania w lokalach wyborczych nielegalnej apki weryfikującej prawo do oddania

głosu, 6) nielegalnego wpływania przez obce państwo na wynik wyborów, co odnosi się do K. N.

W piśmie z 17 czerwca 2025 r. Prokurator Generalny zajął stanowisko względem protestu, uznając, że należy go pozostawić bez dalszego biegu.

W piśmie z 16 czerwca 2025 r. stanowisko zajęła również Państwowa Komisja Wyborcza. Według jej opinii protest nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych dla protestu wyborczego i w związku z 322 § 2 k.wyb. powinien zostać bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. 1997, nr 78, poz. 483 ze zm.) wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Zasady i tryb przeprowadzania wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej oraz warunki ważności tych wyborów określa ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 365, dalej: „k.wyb.”).

Zgodnie z art. 82 § 1 k.wyb. przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wynik wyborów (pkt 1) lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (pkt 2).

Według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy stwierdza, że niniejszy protest nie został oparty na przesłankach, o których mowa w art. 82 § 1 ustawy - Kodeks wyborczy. Dotyczy on bowiem w głównej mierze odmowy przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego.

W pozostałym zakresie twierdzenia wnoszącej protest ujęte są w sposób zbyt ogólny i abstrakcyjny.

Wobec powyższych ustaleń Sąd Najwyższy pozostawia protest bez dalszego biegu. Przesądza o tym art. 322 § 1 k.wyb., z którego jasno wynika, że takie rozstrzygnięcie musi zostać wydane, m.in. jeśli protest nie spełnia warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 322 § 1 w zw. z art. 321 § 3 k.wyb., orzekł jak w sentencji postanowienia.

Grzegorz Pastuszko Joanna Lemańska Mirosław Sadowski

[D.Z.]

[a.ł.]